

Милан ГРОМОВИЋ

НАСУШНИ БИТАК САВРЕМЕНОГ
СРПСКОГ ПЕСНИШТВА НАКОН
ЕЛИОТА И ВАЛЕРИЈА

Филозофски факултет
Универзитет у Новом Саду

(Слободан Владушић, *Орфеј и зайушач*:
Ујујсџије за ујојрџеду јоезије након Елиојта и Валерија,
Нови Сад: Академска књига, 2018, 117 стр)

Посве ретку и вредну појаву на српском књижевном небу чини моменат када једна личност истовремено зауца на двоја врата истоветног литерарног дома – врата есејистике и прозе. У јесен 2018. године из штампе су изашла два наслова Слободана Владушића: роман *Велики јуриш* и књига научних есеја о књижевности *Орфеј и зайушач*. Професор Владушић објединио је своје раније утемељено обраћање ужој и широј публици – проучаваоцима књижевности и читаоцима романа, којих је данас, по свему судећи, највише.

Књижевноисторијска и књижевнотеоријска мисао Слободана Владушића разграната је кроз књиге есеја, критике и теоријске радове: *Дејусџиација сџирасџи* (март 1999), *Порџреџи херменеуџичара у џранзиџији* (2007), *На џромаји* (2007), *Ко је удио мрџву драју* (2009), *Црњански мејалојолис* (2011, 2012), *Кошарка џо је Парџизан* (2016), *Књижевносџи и коменџари* (2017). Од прве књиге, штампане уочи НАТО бомбардовања Савезне Републике Југославије, до последње, написане у ери геополитичких превирања и надјачавања, Владушић проговара о насушној борби и непристајању појединца на културну опсаду. Када пише о слободи коју живе јунаци прозе или лирски субјекти поезије (некада су то и сами песници), аутор размишља о актуелном историјском тренутку, јасно говорећи и о перманентном ратном стању у српској књижевности и култури.

[...]